

Antoni Ginebreda, pròleg a la revisió de la traducció de *De consolacione Philosophiae* de Boeci.

Ací comença lo pròlech de aquell qui ha fet la present hobra

Per ço com lo *Libre de Consolació* de Boeci és fort necessari a retirar los hòmens qui són en tribulació e a exercitar-los a devoció e a entendre la altesa dels sacrets divinals, per so alguns han ffet tot lur poder de aromansar lo dit libre a instrucció dels qui no saben sciencia; e entre los altres hun, lo qual lo endreça al infant de Mallorca. E per ço com en la dita exposició havia alguns deffalimens, e en special com lo dit esponedor leixà del ·v· libre la ·iiij· e cinquena prosa e lo ·iiij· e quart metra, e no res menys com en lo començament del dit libre no ffos la historia de Tehodorich ne la persecució de Boeci, ne lo títol del dit libre, ne així mateix lo dit libre no hagués taula, e axí mateix dins la hobra hagués molts altres defalimens, per ço En Bernat Johan, donzell, habitador de la ciutat de València, pregà a mi, ffrare Anthoni Ginebreda, del horde de prehicadors de Barcelona, que per ço com per ell avia gran affeccio ha aver la dita hobra complida, que yo degués los dits defalimens soplir, per so que tan solemne hobra no romangués imperfecta. E yo als seus prechs [volent] hobeir, e perquè la dita hobra fos an la perfecció lesta e haüda, segons la flaqueza del meu enginy é soplits segons que yo he pogut los dits deffalimens, pregans aquells qui la dita hobra legiran que si res hi troben de deffali[men]t, que benignament ho vullan corregir, e pensant que hom som defalent; e si res de bé hi troben, que ho atribuesquen a Déu, del qual procehexen tots béns.

Berkeley, The Bancroft Library, MS UCB 160, f. 1 (<http://sunsite.berkeley.edu/cgi-bin/ebind2html/catalan/boethius?seq=1;cap>). Transcripció de Josep Pujol.